

**UCHWAŁA NR LXXII/12/2024
RADY MIEJSKIEJ W MRĄGOWIE**

z dnia 8 lutego 2024 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1. Rada Miejska w Mrągowie uznaje skargę Pani Dyrektor Mrągowskiego Centrum Kultury na Burmistrza Miasta Mrągowo za bezzasadną w części dotyczącej nieuprawnionej ingerencji w działania jednostki.

§ 2. Rada Miejska w Mrągowie uznaje się za organ niewłaściwy w części dotyczącej stosunku pracy, wskazując jednocześnie, że organem właściwym jest Sąd Pracy.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej zobowiązując Przewodniczącego do poinformowania Skarżącej o sposobie załatwienia sprawy.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Henryk Nikonor

Uzasadnienie

W dniu 28 listopada 2023 roku do Rady Miejskiej w Mrągowie wpłynęła skarga Pani Dyrektor Mrągowskiego Centrum Kultury (dalej: MCK) na Burmistrza Miasta Mrągowo.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.) organem właściwym do rozpatrzenia skargi na Burmistrza jest Rada Miejska. Mając na względzie art. 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 40 z późn. zm.) skargę skierowano do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji (dalej Komisja).

Sprawa była rozpatrywana na posiedzeniach w dniach 8 grudnia 2023 r. i 25 stycznia 2024 r.

Skarżąca podnosi, że

1. Burmistrz dokonał nieuprawnionej ingerencji w działalność jednostki samorządowej zarządzanej przez Panią Dyrektor. Z treści skargi wynika, że chodzi o spotkania Burmistrza z pracownikami MCK, w których Dyrektor nie uczestniczyła i nie została o nich poinformowana.

2. Burmistrz zasugerował zmianę na stanowisku kierownika jednostki. Z treści skargi wynika, że Skarżąca odebrała to, jako zastraszenie oraz tworzenie atmosfery niechęci wobec Niej.

Rozpatrując niniejszą sprawę Komisja zważyła co następuje:

Ad. 1.

Działania Burmistrza, w tym również w zakresie współpracy z taką jednostką jaką jest Mrągowskie Centrum Kultury reguluje ustawa z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz.U. z 2020 r., poz. 194 ze zm.), ustawa z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r., poz. 40 ze zm.) oraz Statut MCK. Wymienione wyżej akty prawne nie zawierają zapisów określających sposobu komunikacji Burmistrza jako przedstawiciela Organizatora z pracownikami podległej instytucji kultury, w szczególności nie określają, czy Burmistrz takowe prawo rozmowy posiada czy też nie, jak również nie określają czy Burmistrz prawo rozmowy z pracownikami MCK posiada samodzielnie, czy dopuszczalne są jedynie rozmowy z pracownikami w obecności Dyrektora MCK. Wobec powyższego, nie można uznać, że prowadzenie przez Burmistrza rozmów z pracownikami MCK bez udziału Dyrektora stanowi przekroczenie kompetencji Burmistrza. Komisja zauważa, że art. 33 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym, który stanowi, że „kierownik urzędu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników urzędu oraz kierowników gminnych jednostek organizacyjnych” wskazuje, że Burmistrz ma nie tylko prawo, ale wręcz obowiązek reagowania na różne sytuacje dziejące się w jednostce, zatem również zgłaszaną przez pracowników tej jednostki potrzebę spotkania się.

Ad. 2.

Artykuł 227 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, stanowi, że „przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie sprawy”. Mając na względzie przywołany zapis, Komisja wskazuje, że indywidualne odczucia Skarżącej, które podnosi w swym piśmie nie mogą być przedmiotem obrad Rady, gdyż nie mieszczą się w katalogu przedmiotu skargi wskazanym przez ustawodawcę.

Mając powyższe na uwadze KSWiP rekomenduje Radzie podjęcie uchwały w części podnoszonych zarzutów opisanych w punkcie pierwszym – jako bezzasadne, a w odniesieniu do zarzutów opisanych w punkcie drugim uznanie się za organ niewłaściwy, gdyż przedmiot skargi nie leży w kompetencjach Rady. Do rozstrzygania sporów w tej części właściwe są Sądy Pracy.

Rada Miejska w Mrągowie biorąc pod uwagę powyższe wyjaśnienia Komisji, a także zapisy art. 229 pkt 3 oraz 227 kodeksu postępowania administracyjnego, a także art. 33 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym postanowiła uznać skargę wg przedstawionej propozycji, dzielając tym samym argumentację Komisji.

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.) - w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania

nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.